Trenduri economice

Actualităţi economice, analize, tendinţe şi previziuni

vineri, 10 noiembrie 2023

Cum se clădește comunismul capitalist?

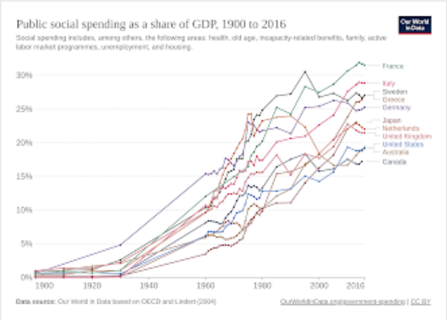

Dacă vreți să înțelegeți cum se desăvârșește societatea comunistă multilateral dezvoltată, trebuie să studiați graficul atașat. Nu cred că există o altă reprezentare mai clară care să explice ceea ce ni se întâmplă și care să arate de ce modelul comunist este unul eminamente falimentar.

Pe scurt, graficul prezintă evoluția cheltuielilor cu asistența socială de-a lungul timpului pentru cele mai puternice economii ale lumii. Graficul complet începe de prin 1850, dar am preferat să fac un zoom pe secolul XX din două motive. În primul rând pentru că în secolul XIX aceste cheltuieli erau practic zero - dinamica adevărată înregistrându-se în secolul XX - și în al doilea rând pentru că avem cât de cât clare evenimentele istorice, astfel încât să vedem limpede vectorii care au impulsionat această creștere. Pentru un maxim de obiectivitate vă voi spune că am selectat un grafic în care cheltuielile sunt reprezentate ca procent din PIB, nu ca valoare absolută.

Ce înțelegem din toată această explozie? Începutul secolului XX ne-a găsit practic cu zero cheltuieli sociale, iar acum s-a ajuns la valori pe care aproape nu le poți pronunța. E cât se poate de limpede pentru mine că evoluția cheltuielilor sociale merge pas la pas cu evoluția ideologică a societăților. Suntem obișnuiți să vorbim despre direcții diametral opuse ale comunismului estic și capitalismului occidental. Graficul atașat ne indică o cu totul altă poveste: după ce comunismul a fost instaurat în Rusia - transformată în URSS - cheltuielile sociale au explodat în Occident. După cum limpede puteți observa, în anii 60 acestea depășiseră, în medie, 9% din PIB! Până în 1985 s-au mai adăugat 10 procente ajungându-se la un incredibil 19% din PIB cheltuieli sociale. La asemenea valori te întrebi dacă nu cumva curgea lapte și miere pe străzi.

Adevărul e că, din punctul de vedere al occidentalului, perioada sa cea mai reușită a fost cea dintre 1960-1985. Generațiile care au prins cât de cât conștiente acești „ani de aur" au fost cele mai fericite, beneficiind de toate avantajele posibile. De altfel, în aceste perioade s-a semnat și decesul comunismului de tip estic deoarece se ajunsese ca Occidentul să asigure cetățenilor săi mai multă bunăstare pe gratis decât reușea Estul.

Dacă în 1990 comunismul a devenit istorie, ne-am fi așteptat ca trendul cheltuielilor pe asistența socială să treacă pe trend invers. N-a fost așa. Până în 19095 am văzut o creștere spectaculoasă a acestor cheltuieli. Într-adevăr, după 1995 multe dintre economiile mari au redus puternic stimulentele, doar că anul 2000 ne găsește cu o medie chiar mai mare, față de 1985, de aproximativ 20%. Aceasta deoarece economiile „rămase în urmă" la acest capitol și-au crescut puternic acest indicator. Astfel, ceea ce s-a pierdut de la economii precum cea a Franței sau a Olandei(care-a redus puternic cheltuielile sociale încă din 1990!), s-a recuperat de la economii precum Italia, Japonia, Grecia s.a.m.d.

După anul 2000 - cu excepția Suediei(care a avut o evoluție constantă) și a Germaniei(care a scăzut ușor) - absolut toate economiile au crescut puternic acest tip de cheltuieli. Și uite așa ajungem la situația din prezent în care, în medie, cam 25% din PIB se cheltuiește pe programe sociale. Văzând aceste cifre putem avea falsa impresia că pe la 1900 se murea pe străzi, iar în 1800 nu trăiau oameni ci dinozauri. Cum puteau exista statele de dinainte de 1900 fără asemenea aberații bugetare? Realizați totuși că în Franța mai bine de 30% din PIB se duce pe programe de asistență socială? Ce se întâmplă acolo? E raiul pe pământ?

De fapt, dacă veți studia mai atenți situația, veți constata cu surprindere că, în ceea ce privește calitatea vieții, occidentalii din 1985 trăiau mult mai bine decât occidentalii de acum. E într-adevăr paradoxal că, în condițiile unei creșteri continue a cheltuielilor sociale, nivelul de trai a scăzut extrem de mult. Dar acesta nu e singurul paradox. Faptul că SUA a ajuns să cheltuiască mai mult decât Canada e un alt paradox. În Canada, cel puțin, asistența medicală e gratuită, în timp ce-n SUA te costă un ochi din cap. Și, cu toate acestea, SUA cheltuiește un procent mai mare din PIB!!! Faptul că Suedia - recunoscută pentru larghețea mâinii autorităților - e cu mult sub Franța sau Italia - țări în care se trăiește mizerabil - mi se pare din nou relevant.

Mai mult însă decât orice, voi spune că evoluția acestui tip de cheltuieli nu-i nici mai mult nici mai puțin decât o foaie de parcurs către agenda comunistă de rit nou. Oamenii se uită cruciș la mine deoarece asociază comunismul unor valori. Mulți dintre cei mai în vârstă spun că „*dacă nu era comunismul muream țăran analfabet*". Într-o oarecare măsură au perfectă dreptate deoarece comunismul reușise să eradicheze

Telegram - canal oficial

Abonați-vă! t.me/DanDiaconu

Dan Diaconu - microblog

https://ddwall.blogspot.com

Dan Diaconu - microblog

- Front update - 27.10.2023
- Front update 10.10.2023
- Alte știri de front
- Front update 22.09.2023: Ultima misiune a clovnului
- Front update - 03.08.2023

Abonați-vă la

Postări

Comentarii

Categorii

- Politică (1052)
- Gânduri (993)
- Pieţe Internaţionale (603)
- Banci (445)
- Finante (407)
- Geopolitică (339)
- Investiţii (200)
- Bursa (185)
- Piaţa valutară (181)
- video (178)
- IT (151)
- Energie (120)
- Sănătate (118)
- Industrie (91)
- Imobiliare (69)
- Mărfuri (54)
- Retail (46)
- Agricultură (40)
- Auto (37)
- lecturi (35)
- Istorie (30)
- Telecomunicaţii (30)
- Media (29)
- Transport (22)
- Asigurări (21)
- Turism (16)
- Pensii private (14)
- Publicitate (13)
- Tehnologii (13)
- Marketing (11)
- Cool (6)
- Life-Style-Art (5)
- Interviu (3)
- Logistică (3)
- Apărare (2)

analfabetismul și sărăcia. Trebuie totuși să recunoaștem că săracii din vremea comunistă erau lorzi pe lângă săracii de acum. Nu vedeai boschetari pe-atunci și asta în ciuda unor cheltuieli sociale mult mai mici decât acum.

Ceea ce nu înțeleg oamenii este că atunci când spun comunism sau marxism, mă refer la o societate segregată, în care majorității îi este prescris „regimul marxist”. Ce s-a întâmplat în societățile occidentale de se trăiește mai prost? O nimica toată: s-a intensificat imigrația. Mereu s-au găsit motive pentru care a fost crescut permanent numărul imigranților. Ba că localnicii refuză să facă anumite munci, ba că populația e îmbătrânită, ba că nu sunt competențe în anumite domenii. Toate au fost motive false. După cum putem observa limpede, segmentele de populație cele mai puțin productive în oricare dintre societățile occidentale sunt reprezentate de imigranții din zona africană sau a Orientului Apropiat. Aceștia consumă cel mai mare procent din cheltuielile sociale, neaducând în interiorul societăților în care au fost transplantați decât dezordine. Nu e ciudat? Mă uit la Franța unde zona periferică a societății este dominată de imigranți - unii la a treia generație - care nu provoacă nimic altceva decât haos, trăind exclusiv din ajutoarele sociale.

Să fim bine înțeleși. Sunt deplin justificate ajutoarele sociale menite celor cu handicap, cele temporare având ca scop ușurarea trecerii unor oameni prin anumite probleme(de ex. ajutorul de șomaj, programele de reconversie profesională s.a.m.d.), dar să ajungi ca în hățișul de ajutoare sociale să vezi cum paraziții care nu au nevoie de ele nu doar că se înfruptă, dar mai și huzuresc, asta e deja prea mult. De fapt, dacă veți studia cu atenție sistemul, veți constata că cei care au nevoie cu adevărat de ajutoare sociale sunt de fapt o minoritate. Includeți la capitolul ajutoare sociale și modul în care păduchelnița de ONG-uri parazitează bugetul de stat, secându-l de o groază de bani din impozite doar pentru că „dezvoltă societatea civică”. Hai să fim serioși!

Dar unde e comunismul în toată chestia asta? Presimt că încă e întrebarea pe care o aveți pe limbă. Ei bine, fix aici e. Sistemul acesta de „redistribuire” e comunism în stare pură. E un egalitarism de cea mai joasă speță care nu are absolut nimic de-a face cu protecția socială ci cu înregimentarea unor mase de oameni în zona păstorită de stat. Succesul democraților din SUA nu un efect al condițiilor de trai de acolo, ci pur și simplu o consecință a susținerii ajutoarelor sociale. Toți cei care trăiesc de la o zi la alta din ajutoarele de stat - fără a face nimic pentru de a-și găsi un loc de muncă - se simt datori să voteze „forța călăuzitoare a națiunii”. Și chiar mai mult de-atât, sunt capabili chiar să fraudeze în numele comuniștilor. Ce are de pierdut un asistat social dacă se face cărăuș de voturi false? Absolut nimic. Dacă intră în pușcărie s-ar putea s-o ducă mult mai bine decât pe străzi, unde activează el. Pentru un republican însă, om cu familie, cu responsabilități, cu proprietăți și cu belelele aferente, un asemenea comportament e de neimaginat, pentru că el are ce pierde.

Puteți constata limpede că toată creșterea nebunească a cheltuielilor cu asistența socială este un cancer al societății. Treptat, cei care „au ce pierde” devin din ce în ce mai puțini, mâncați fiind de masa din ce în ce mai mare a asistaților care „nu au ce pierde”. Înțelegeți așadar raportul de forțe. Astfel, pe măsură ce masa întreținută de stat devine majoritară se instaurează comunismul. V-ați întrebat ce-a fost cu lockdownul? De ce s-au adoptat peste tot în lume măsuri similare consumându-se sume nebunești de la buget cu plata salariilor celor obligați să rămână acasă. Ce-a fost asta? Nimic altceva decât o tentativă de a exersa o societate distopică în care majoritatea covârșitoare trăiește din ajutorul de stat.

Poate vă întrebați ce anume poate câștiga elita care manipulează din umbră, împingând societatea spre comunism. Ce are de câștigat acea minoritate dacă spală creierele idioților cu egalitarismul? Păi să ne gândim. Ce-a avut de câștigat în URSS? Întotdeauna elita a lucrat pe termen lung și foarte lung. Ca să vă dați seama care-i treaba, puteți vedea limpede că încă nu realizăm ce anume a avut de câștigat elita din declanșarea revoluției comuniste. Ceea ce trebuie însă să remarcăm este că, în ciuda nebuniilor, elita nu a avut de suferit. Și chiar când a suferit întâmplător - vezi cazul Aristide Blank - s-au găsit metode de a-i scoate pe cei picați în cursă. Așa cum Aristide Blank a fost scos de urgență de la Pitești, la fel s-au petrecut lucrurile similare peste tot în zona comunistă. Iar asta trebuie să vă dea de gândit.

6 comentarii:

doru stoian 10 noiembrie 2023 la 11:19

Daca muncesti ca sa le faci unora piramide, in timp ce tu mori tot in cort, asta nu e nicio afacere cinstita!

Răspundeți

george 10 noiembrie 2023 la 12:22

Kim Ir Sen spunea ca popoarele ce au cunoscut socialismul se vor intoarce la el. Au trecut 30 de ani si profetia pare sa se confirme.

Răspundeți

Matei 10 noiembrie 2023 la 14:35

Am înțeles că americanii investesc foarte mult în pușcării. Astea intră la cheltuielile sociale?

https://www.theguardian.com/us-news/2023/oct/28/states-spending-money-build-prison-republican

Răspundeți

Arhivă blog

- ▼ 2023 (255)
  - ▼ noiembrie (7)
    - Cum se clădește comunismul capitalist?
    - WeWork și gustul amar al viitorului
    - Nimic nu e veșnic
    - Până la limita timpului fiecăruia
    - Clovni
    - Căutând o direcție
    - Cu genocidul la vedere
  - ► octombrie (25)
  - ► septembrie (26)
  - ► august (26)
  - ► iulie (23)
  - ► iunie (24)
  - ► mai (27)
  - ► aprilie (19)
  - ► martie (26)
  - ► februarie (26)
  - ► ianuarie (26)
- ► 2022 (323)
- ► 2021 (330)
- ► 2020 (215)
- ► 2019 (160)
- ► 2018 (151)
- ► 2017 (51)
- ► 2016 (45)
- ► 2015 (83)
- ► 2014 (87)
- ► 2013 (122)
- ► 2012 (198)
- ► 2011 (182)
- ► 2010 (208)
- ► 2009 (312)
- ► 2008 (149)
- ► 2007 (33)

Etichete

Agricultură (40) Apărare (2) Asigurări (21) Auto (37) Banci (445) Bursa (185) Cool (6) Energie (120) Finante (407) Gânduri (993) Geopolitică (339) Imobiliare (69) Industrie (91) Interviu (3) Investiții (200) Istorie (30) IT (151) lecturi (35) Life-Style-Art (5) Logistică (3) Marketing (11) Mărfuri (54) Media (29) Pensii private (14) Piaţa valutară (181) Pieţe Internaţionale (603) Politică (1052) Publicitate (13) Retail (46) Sănătate (118) Tehnologii (13) Telecomunicații (30) Transport (22) Turism (16) video (178)

Cititori activi

Persoane interesate (412) Înainte

Urmăriți

Anonim 10 noiembrie 2023 la 15:02

D le Dan Diaconu, va apreciez analizele economice, și nu numai-pe care le faceți, dar- de data aceasta- dezamăgiți ; 1- prin emanciparea femeii- s au dublat numărul sclavilor ;2-ceea ce reușea un cap de familie/ acum 50-100 de ani-muncind de unul singur, și întreținând o familie de 5-6 copii, acum nu reușesc 2 salariați ; IN CONDIȚIILE IN CARE PRODUCTIVITATEA MUNCII A CRESCUT DE SUTE, DACĂ NU MII DE ORI ; 3- 25-30% din PIB ul actual- pare o suma mare pentru ca nu va raportați la plus valoarea adusă de noile tehnologii / automatizări / productivități; NU CUMVA -ACEST PROCENT- ESTE DERIZORIU, DACĂ NE RAPORTAM LA PROBLEMELE SOCIO-ECONOMICE INDUSE DE AUTOMATIZAREA PROCESELOR SOCIO- ECONOMICE !? ; 4- prin distrugerea clasei de mijloc, ca urmare a deținerii monopolului -multinaționalelor, in mai toate activitățile economice, era firesc sa crească ajutoarele sociale/ la acest lucru nu reflectați !?5- bugetele naționale- sunt supraîndatorate- NU URMARE A AJUTOARELOR SOCIALE- ci ca urmare a evitării de la plata taxelor _de către multinaționale; 6- CÂND ELIMINI LOCURI DE MUNCA -PRIN AUTOMATIZARE- ESTE FIRESC SA CREASCĂ AJUTOARELE SOCIALE !!! NU ACEASTA ESTE PROBLEMA/ CI NEPLATA TAXELOR ȘI IMPOZITELOR DE CĂTRE MULTINAȚIONALE !!! NUMAI CÂND NE GÂNDIM- LA IMENSELE DATORII ALE ÎNTREGII PLANETE, IN CONTRAST CU PROCENTUL DE 25/30%- AJUTOARE SOCIALE-REALIZAM CA NU AJUTOARELE SOCIALE SUNT PROBLEMA !!! IN REALITATE/ GENERAȚIILE CARE AU GENERAT CEA MAI MARE REVOLUȚIE INDUSTRIALĂ/PE SPATELE CAREIA S A CONSTRUIT ACEAST PROGRES ECONOMIC- A AJUNS CERȘETOARE- LA PICIARELE CELOR CARE -AU SĂVÂRȘIT CEL MAI MARE JAF PLANETAR AL TUTUROR TIMPURILOR !!! ACEASTA ESTE ADEVARATA PROBLEMA ! Noul comunism digital-care ni se pregătește, este consecință refuzului ,,multinationalelor-de a împarți plus valoarea, cu de-i care au generat o, și se accelerează implementarea-de teama convulsiilor sociale pe care aceste transformări economice- le au indus in societate ! DACĂ SI UN ECONOMIST CA DV.NU PUNCTEAZĂ ACEASTA REALITATE CUTREMURĂTOARE, SI ABORDAȚI PROBLEMA DPDV AL AJUTOARELOR SOCIALE- CINE SA O FACĂ - D LE DIACONU !?

Răspundeți

Anonim 10 noiembrie 2023 la 15:43

Nu ma așteptăm la o înțelegere atât de slaba, sunt extrem de surprins. Public spending este educația, sănătatea (împreuna sunt 30%-80%) apoi cheltuielile militare câte pentru America sunt peste 50%, menținerea aparatului birocratic, ajutoare de ex date de US Israelului si Pakistanului si altor tari, si desigur ajutoare sociale care sunt gen 0.00001% din buget. Dar asta este complet irelevant pe tru ca este vorba de procente deci ceva relativ la mărimea bugetului, Or construcția bugetului, si ea la rândul ei s a transformat puternic pe parcursul acestor 123 de ani. Piketty este important pentru ca da date statistice pe ultimii 200 de ani si cartea este foarte accesibila. O recomand foarte călduros pentru înțelegerea a ce este “public spending”. Încă o mică nota: comunismul se definește exclusiv ca proprietatea comuna a mijloacelor de producție. Nu putem avea comunism cu proprietatea mijloacelor de producție privată, e NON sens. Nu tot ce exista in comunism era comunism. Oamenii beau apa in comunism.

Răspundeți

Răspunsuri

Dan@Trenduri 10 noiembrie 2023 la 16:15

Vezi ca ai uitat un cuvant: nu e public spending, ci e public **social** spending!

Răspundeți

Introduceți un comentariu

Atenție! Comentariile sunt supuse moderării și vor fi vizibile după o perioadă cuprinsă între 1 și 4 ore. Sunt permise doar comentariile care au legătură cu subiectul.
Pentru discuții mai flexibile folosiți canalul de Telegram Dan Diaconu(t.me/DanDiaconu)

Pagina de pornire   Postare mai veche

Abonați-vă la: Postare comentarii (Atom)

Contact

Aveți idei, injuraturi sau reclamații pe care nu le puteți exprima prin intermediul comentariilor la articole? Nicio problemă! Ma puteti contacta la adresa **trenduri_economice** [at] **gmx** [punct] **com.**

Atenție! Nu ofer sfaturi de investiție prin mail, deci nu vă așteptați să primiți răspunsuri la solicitările de genul "*am x lei, ce mă sfătuiți să fac cu ei*".

Răspunderea pentru conținutul comentariilor aparține în exclusivitate autorilor lor.

***

© Dan Diaconu, 2007, toate drepturile rezervate

Este interzisă preluarea informațiilor de pe acest site fără acordul scris al autorului

Un produs Blogger.